

DE V.D.H. OMROEP

MEDEDELINGENBLAD
VOOR HET PERSONEEL VAN
VAN DER HEEM N.V.
DEN HAAG - MAANWEG 254

No. 60

Vrijdag 30 April 1943

ZELFBESCHERMING

Overeenkomstig het bij de laatste oefeningen aangekondigde hebben wij deze keer twee dingen met U te behandelen.

De algemene bijeenkomst van alle functionarissen van de Zelfbeschermingsorganisatie, die thans is vastgesteld op Donderdag 6 Mei aanstaande van 17.10 uur—17.30 uur in de kantoor-cantine. De bijwoning is voor alle zelfbeschermingsfunctionarissen verplicht; belangstellenden, die niet bij de zelfbeschermingsorganisatie zijn ingedeeld, hebben vrije toegang.

Op deze bijeenkomst zullen de voorschriften worden toegelicht en binnengekomen vragen, opmerkingen e.d. worden behandeld. In verband met deze bijeenkomst wordt in die week geen oefening gehouden en zal de fabriek op die dag om 17.00 uur eindigen.

En dan nu nog iets over de brandalarmoefening die wij — zij het met enige aarzeling — zeer binnenkort zullen houden.

Onze oefeningen toch hebben een tweeledig doel:

- a het personeel bekend te maken met de moeilijkheden die een snelle ontruiming van ons gebouw met zich brengt;
- b gegevens te verkrijgen over de mate waarin wij in de veiligheid van ons personeel kunnen voorzien.

En voor beide — wij kunnen daarop niet genoeg hameren — is het nodig dat U bij de oefeningen zoveel mogelijk de werkelijkheid benadert. Spreekt dit al, wanneer wij de cijfers bij de verschillende luchtalarmoefeningen verkregen, met elkaar vergelijken, nog van veel meer belang is dit als wij straks een brandalarmoefening houden.

De Binckhorstbrug is 750 meter van ons gebouw verwijderd, een zeer behoorlijke afstand om het risico belangrijk te verminderen, maar..... na hoeveel tijd zijn wij van onze werkbank schrijftafel af op de brug aangekomen? Als dat een kwartier duurt wordt de gevarenkans weer des te groter. Wij trachten allerwegen gegevens te verkrijgen over aanvallen die hebben plaatsgehad, wij hebben hiervan echter alleen nut wanneer wij die kunnen vergelijken met de mogelijkheden zoals zich die bij ons voordoen. En dit is alleen mogelijk wanneer wij in de oefeningen zoveel mogelijk de werkelijkheid benaderen.

Wanneer U dus dezer dagen voor het eerst ons brandalarmsignaal hoort geven, vraagt U dan niet af: „Is dit oefening of werkelijkheid.”

Prent U in: er kan gevaar zijn!

Snel verdwijnen — niet dringen — opschieten! Dat is het parool. En buiten het gebouw: hollen, zo hard U kunt en zo lang U dit maar enigszins kunt volhouden — doch niet verder dan tot de Binckhorstbrug of tot de Prinses Mariannelaan.

Evenals aan de andere moet ook aan deze oefening ieder zonder enige uitzondering meedoen.

GERH. H. P. VELDKAMP.

kondigt met veel genoegen aan :

- 1 De geboorte van Ernest, zoon van C. A. J. M. Langezaal, afdeling Nabewerking, op 20 Maart j.l.
- 2 De geboorte van Jan Antonie, zoon van J. A. Grondelle, afdeling Metaalwaren, op 8 April j.l.
- 3 Het huwelijk van P. J. Platschorre, afdeling Archieven, met Mejuffrouw A. van Mil op 21 April j.l.

12½ JAAR IN DIENST



433

9 April 1943
L. van der Plas, afdeling
Meubelmontage.



430

25 Maart 1943
L. C. L. Geens, afdeling
Machinale Houtbewerking.



432

10 April 1943
M. L. Jansen, afd. Montage.



428

22 April 1943
J. A. van der Lubbe, afde-
ling Gereedschapmakerij.

MEDEDELINGEN

No. 68 betreffende **examen S.P.D.**
van afdeling Bibliotheek — Hr. de Boer

Volgens bericht in de Nederlandsche Staatscourant van 12 April zal het examen voor het Staatspraktijkdiploma voor Handel en Administratie dit jaar op 6, 7 en 8 October te Utrecht gehouden worden.

Aanmelding voor 1 September aanstaande bij J. M. Fleurbaay, Fichlerstraat 4, Deventer. Bij aanmelding geboorteakte overleggen en f 15.— op postrekening 160633 storten.

No. 69 betreffende **telefoongesprekken**
van afdeling Post — Hr. de Boer

Regelmatig komen er 's morgens brieven binnen, waarin gerefereerd wordt aan een telefonisch onderhoud met één van onze heren, zonder diens naam te vermelden.

Wij verzoeken U derhalve ter bevordering van de goede postbehandeling steeds Uw naam te noemen, wanneer U met één van onze relaties telefoneert en hun daarbij te vragen bij een eventuele schriftelijke bevestiging van het gesprek Uw naam te vermelden.

No. 70 betreffende **fabrieksvacantie**
Afdeling Organisatie — Hr. Kroon

Indien de fabrieksvacantie normaal gegeven kan worden zal dit zijn in de week van 28 Juni tot 3 Juli.

Zij die recht hebben op meer dan 6 dagen vacantie dienen deze extra dagen, in overleg met hun chef, aansluitend aan de fabrieksvacantie te nemen, dus tussen 21 Juni en 10 Juli

VAN DE MEDEDELINGENBORDEN

No. 65 dd. 9.4.1943
betreffende **vacature werkster.**
Afdeling Arbeid — Hr. Colijn

Door afdeling Huisvesting worden twee werksters gevraagd. Inmiddels in voorzien.

No. 66 dd. 10.4.1943
betreffende **middagpauze kantoor**
Afdeling Organisatie — Hr. Kroon

Met ingang van 12 April is de middagpauze voor kantoor- en laboratoriumpersoneel, dat kantooortijd werkt, geworden van 12.00 tot 12.48 uur.

No. 67 dd. 14.4.1943
betreffende **vitamine C**
Afdeling Distributiedienst — Hr. Kroon

Gedurende 12 achtereenvolgende weken zal aan ieder wekelijks 4 tabletten worden verstrekt. De prijs f 1.— totaal wordt in 4 termijnen van f 0.25 van het loon afgehouden.

ONS KAMP

In de vorige VDH-Omroep heeft Mejuffrouw van Maaren de medewerking van allen ingeroepen om ons kamp te doen slagen. De eerste die hierop antwoord gaf, was de Heer J. van Randwijk, President-Commissaris van onze onderneming, die een belangrijke gift voor dit doel beschikbaar stelde. Namens de toekomstige kampeerders danken wij hem hartelijk voor dit gulle gebaar en geven hem hierbij de verzekering dat dit bedrag in een maximum portie levensvreugde zal worden omgezet.

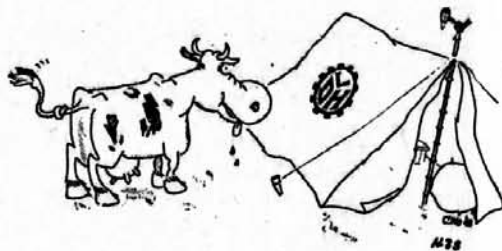
Van andere zijden kwamen bijdragen in de vorm van bonnen binnen. Ook dezen geven hartelijk dank!

Het is fijn, dat wij door deze goede gaven in de gelegenheid worden gesteld de geweldige honger, die iedere goede kampeerder heeft, te kunnen stillen.

Er is nog iets dat bij goede kampeerders hoort. En dat is zingen! Je begrijpt dat wij niet van 's ochtends 7 tot 's avonds tien „Ouwe taaie” kunnen zingen en daarom wordt er in de loop van de volgende maand een kampavond georganiseerd, waar de heer Jongens, die als assistent met het jongenskamp meegaat, ons kampliedjes leren zal. Deze liedjes worden in een kampboekje opgenomen, waarin je alle verdere bijzonderheden over het kamp kunt vinden.

Zoals jullie ziet, komen van alle kanten uit ons bedrijf blijken van belangstelling. Dit moet voor deelnemers en leiding een aansporing zijn om dit kamp te maken tot wat het moet zijn: **een knal kamp!**

Wij leren de liedjes met pianobegeleiding. In het kamp zelf neemt Hr. Jongens zijn gitaar mee.
L. DEN HARTOGH.



VAN DE VOLKSTUINDERS

Wanneer U in de middagpauze hoort praten over Eerstelingen en Bintjes zijn er een paar VDH-tuinders in de buurt, die de verschillende aardappelrassen bespreken.

Zaterdag 3 April hebben zij de tuinen door loting verdeeld en in bezit genomen. Een enthousiast had al een spade bij zich en begon staande de vergadering maar vast te spitten. Zelfs dit ogenschijnlijk zo simpele spitten blijkt een apart vak te zijn, want hij kreeg al gauw aanmerkingen van een van de aanwezigen, die een spit-deskundige bleek te zijn. Wij hebben dien toen prompt tot „spit-instructeur” benoemd en hem onmiddellijk een spitdemonstratie laten geven. Inderdaad deed hij het heel anders. Hij begon de tuin eerst door middel van een geultje af te perken en spitte daarna voor na voor keurig netjes om. Na het omspitten wordt de grond fijn gemaakt. U ziet dat het klaarmaken van een tuin niet een karweitje is dat je zo eventjes kunt doen. Wanneer dit echter op de goede manier gebeurt, kan 10 m² tuingrond 20 kg aardappelen of 2½ kg bruine bonen opbrengen.

De V.D.H.-tuinen zijn 140 m² groot, zodat ieder kan uitrekenen hoeveel men van zijn grond kan oogsten.

Behalve echter de in deze tijden zo welkome aanvulling van de levensmiddelenrantsoenen, biedt een volkstuin den bezitter en zijn gezin een aangename en gezonde ontspanning.

Tuinders de start was goed. Veel succes verder!

L. DEN HARTOGH.

PLANNENMAKERS

Een plannenmaker is volgens het woordenboek iemand die allerlei plannen maakt.

Plannen maken doen wij doorgaans zo tegen de vakantie; wij schaffen ons een kaart aan, rekenen uit dat wij fietsende ongeveer 100 kilometer per dag kunnen afleggen en zetten dan onze tocht ongeveer als volgt op:

Maandag — van huis naar den Bosch

Dinsdag — van den Bosch naar Venlo

Woensdag — drijven in de Maas

enzovoorts

Wij weten dus een week tevoren al waar wij heengaan en wat wij zullen doen en dat is maar goed ook, want het is slecht trekken als je zelf het doel niet kent.

De horizon is overal even ver en de weiden zijn alle groen. Slechts onze kaart — dus ons plan — zegt ons dat wij bij wegwijzer 778 het paadje naar Boerenkoolstronkeradeel moeten inslaan om langs het prachtige ven te komen en dat wij niet de grote weg naar Zandhoek moeten nemen, want dan komen wij juist langs die lelijke kunstmestfabriek.

Daarom ziet Jan Slim, die voor zijn vakantie een deugdelijk plan maakt, wel dat mooie ven en Piet Dulleman, die zonder plan op goed geluk ronddoelt, alleen maar de kunstmestfabriek, waarmee het nut van plannen maken wel aangetoond is.

Nu is plannenmaken iets dat wij niet alleen voor onze vakantie moeten doen. Enige weken geleden las ik nog een boek over de Geheime Dienst — die zo tot onze verbeelding spreekt en daardoor voor het detective-romans minnende publiek geen geheimen meer bevat. De held werkte samen met een beroemd Afrikaans jager — uit de Sarie-Mareis tijd — en toen ze zich samen in de nesten hadden gewerkt, zei die jager doodleuk: „Ons sal een plan maak.” Hij stak dus een plukje B.Z.K. achter zijn kiezen, kauwde 333 maal en maakte zijn plan. De moeilijkheid werd natuurlijk prompt opgelost.

Hieruit blijkt dus wel dat plannenmaken uiterst bevorderlijk is voor de goede gang van zaken, zo bevorderlijk, dat de Amerikanen aan die plannenmakerij een gekleed tintje gaven en het „Planning” noemden.

Wij weten nu wel beter — „planning” is doorgewoond plannenmaken en de beroemde Donald K.McIntyre, chief van het Planning Department van de Chicago First National Toothbrush Corporation doet in wezen precies hetzelfde als onze B.Z.K.-pruimende jager; beiden maken een plan.

Wij maken ook plannen. Ons Centraal Productiebureau is daar zo goed in, dat de andere afdelingen licht geneigd zijn te denken, dat zij het niet meer behoeven te doen. Dat is echter niet juist: ieder moet vooruitzien en zich op de toekomst instellen. Alles moet vooraf beraamd — gepland — worden en daarom zijn wij in de vorige Omroep reeds begonnen U ook enthousiast te maken voor onze planning = plannenmakerij.

Vorige maal was het een citaat van den automobielenkoning, Henry Ford, ditmaal is de bekende Taylor aan de beurt:

Iedere man in de onderneming, van hoog tot laag, dient dagelijks een juist omschreven dagtaak te hebben.

Laten wij daarmee dan beginnen.

KROON.

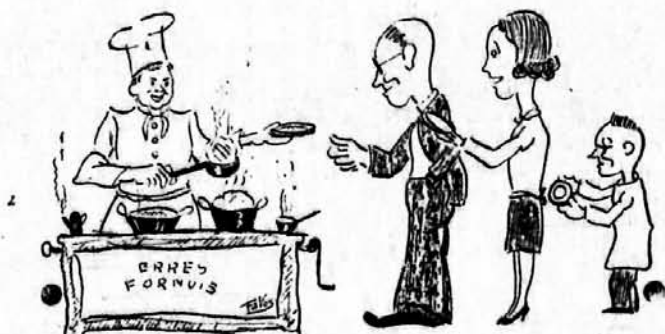
WARME MAALTIJDEN

Toen wij in September 1941 de kans kregen aan het personeel bijvoeding te verstrekken hebben wij die kans aangegrepen. Eenvoudig was het niet want wij moesten hebben:

ruimte — cantines

personeel — cantinepersoneel en werksters

materiaal — tafels, stoelen, banken, schalen, borden, lepels en vorken.



Dit alles kostte veel geld — dat hadden wij er overigens graag voor over. De maaltijden zelf komen ons iedere week op ruim duizend gulden en als U weet dat wij daarvoor nog geen vier honderd gulden per week inhouden, is het wel duidelijk dat wij geen restaurant zijn waar men aan de maaltijden verdient.

Nu dat duidelijk is volgt daaruit dat niemand dan ook van onze cantine hetzelfde kan vergen als van een restaurant. Er zijn altijd mensen die vooraf willen eten of later komen of aan een tafeltje apart willen zitten. Dat zijn doorgaans abnormale eisen en als wij daaraan gaan voldoen kost onze cantine abnormaal veel geld. U betaalt toch ook liever 30 cent per week dan twee gulden, verlang dan ook geen twee gulden service voor dertig cent.

Doch er is meer: het komt wel voor dat het eten van de Centrale keuken soms dagen achtereen niet zo goed is als wij wel gewend zijn; sommige mensen zijn er dan als de kippen bij om deelneming aan de maaltijden op te zeggen. Is het later weer beter dan doen zij weer gauw mee. Erger nog is het als de keuken tussentijds eens iets heel lekkers — bijvoorbeeld gortpap verstrekt. Dan zien diezelfde niet-mee-eters er niet tegen op clandestien mee te eten, en eten dus de porties van hun collega's op. Het resultaat: maaltijd betalen, boete en ontstemming.

En nu de organisatorische moeilijkheid. Wij bestellen bij de Centrale keuken een bepaald aantal gamellen van 50 liter. Als er 950 mensen meeëten, bestellen wij dus 950 liter, bedanken er 30 dan kunnen wij slechts 900 liter bestellen. Dan krijgt ieder dus minder dan 1 liter. Dat bestellen geschiedt weken van tevoren; U voelt wel dat het voor ons het beste is onze afneming op een bepaalde hoeveelheid te stabiliseeren. Bedanken er dus veel, dan houden wij over, komen er weer veel bij, dan komen wij wekenlang te kort.

Daarom sporen wij ieder aan niet klakkeloos voor de maaltijden te bedanken als het een paar maal minder goed smaakt.

Wij zouden dan op den duur gedwongen zijn, degenen, die zo te hooi en te gras aan de maaltijden deelnemen, voorgoed uit te sluiten.

Wij bereiken veel meer wanneer U een klacht, nauwkeurig omschreven, inzendt aan de Cantinedienst. Vaak merken wij wel, dat het eten minder smakelijk is, maar is de juiste oorzaak daarvan ons niet duidelijk. Wanneer U die wel kent of vermoedt, bericht ons die dan; wij kunnen dan met de Centrale Keuken overleg plegen. En U hebt het de laatste weken al weer kunnen merken. Daarmede bereiken wij het enig juiste resultaat: Voldoende en smakelijk eten.

F. G. HUPSE.

VAN 1596 TOT 1943

De tijd dat onze voorouders probeerden langs de Noord Indië te bereiken ligt wel ver achter ons.

Allen hebben we op school in de geschiedenislessen genoten van de mooie verhalen over de Overwintering op Nova Zembla.

En wij herinneren ons hoe moeilijk deze zeelieden het hadden. Hoe ze vochten tegen koude en ijsberen; hoe ze te lijden hadden van verschillende ziekten. Eén van deze ziekten was de scheurbuik, die onder anderen ontstaat doordat het lichaam gebrek krijgt aan allerlei bestanddelen die in verse groenten en fruit voorkomen.

1596—1942 — enkele eeuwen liggen hier tussen. En het is haast niet te geloven dat in 1942, die lange koude winter, nog gevallen van diezelfde scheurbuik in ons land voorkwamen.

Gelukkig echter is de wetenschap tegenwoordig zo ver, dat zij weet waardoor de scheurbuik veroorzaakt wordt en daardoor genezen kan wat vroeger de dood ten gevolge had.

Vitaminen! Een veel gebruikt woord. Een woord waarover wij soms de schouders ophalen. En toch zijn deze onzichtbaar kleine vitaminen uiterst belangrijk voor ons lichaam.

Waarom geeft men kleine kinderen zo graag levertraan? Niet alleen om de grote hoeveelheid vet, die het lichaam hiermee naar binnen krijgt, doch ook omdat levertraan zoveel vitaminen bevat, die onmisbaar zijn om het kind tegen Engelse ziekte te beschermen.

En zo is het gebrek aan Vitamine C, een stof die in grote hoeveelheid in verse groenten, fruit e.d. voorkomt, oorzaak dat scheurbuik kan ontstaan.

Nu weet ik wel dat wij geen van allen bang zijn om scheurbuik te krijgen. Maar hebt U zich in het voorjaar ook wel eens zo door en door moe gevoeld? Hebt U ook wel eens weken lang rondgelopen met een verkoudheid, waar U maar niet van af kon komen? Hebt U ook wel eens zo'n gemeen griepje gehad, waar je nog tijden slap van blijft?

Waarom dit alles juist in het voorjaar?

Omdat in die tijd, na de winter, voor het lichaam verhoogd infectiegevaar bestaat.

Omdat dit de tijd is dat de aardappels slecht worden.

Omdat in deze maanden de groenten van het afgelopen jaar schaars worden en er nog weinig verse groenten te krijgen zijn.

En omdat de wetenschap dit alles inzien wordt men in de gelegenheid gesteld dit tekort aan Vitamine C op te heffen door het gebruik van tabletten, die Vitamine C bevatten.

Jammer genoeg zijn er niet genoeg van deze tabletten om heel Nederland er van te voorzien en daarom mogen wij wel erg dankbaar zijn, dat ook dit jaar weer, naast schoolkinderen en onstaande moeders, de grote bedrijven Vitamine-tabletten kunnen krijgen.

Wij hebben voor iedere V.D.H.'er voor 12 weken Vitamine-tabletten ontvangen. Ieder zal met ingang van de volgende week vier maal per week één tablet van zijn distributie vakhoofd in ontvangst kunnen nemen. Deze tabletten hebben alleen nut indien U ze heel inslikt. Dus niet fijn kauwen of met het eten vermengen!

Als Heemskerk en Barendsz vitamine-tabletten mee hadden gekregen, zou dan de tocht om de Noord anders zijn verlopen?

Dat blijft een vraag.

Maar wel is zeker dat wij, door een zo goed mogelijk gebruik te maken van de middelen die te onzer beschikking staan, kunnen voorkomen dat wij ook dit jaar onnodig het slachtoffer worden van bovengenoemde voorjaarsverschijnselen.

N. J. VAN MAAREN.



434



390

UIT DE IDEEËNBUS

Het stemt tot voldoening dat de Ideeëncommissie ditmaal weer twee flinke beloningen kan toekennen.

De heer A. A. Olierook, afdeling Metaalwaren, werkzaam in de Stamperij, zag kans materiaal te besparen. Daarvoor kreeg hij een beloning van f 15.—.

Dezelfde prestatie leverde de heer L. Krul van afdeling meubelmontage. Hij maakte het mogelijk bij het spuiten van stofzuigerketels een aanzienlijke besparing aan verdunningsmiddel te bereiken. Ook hem werd daarvoor een beloning van f 15.— toegekend.

Er waren echter meer beloningen en wel:

Hr. A. S. du Croix, afdeling Metaalmagazijn	f 4.—
Hr. A. G. Vogelsang, afdeling Montage	„ 3.—
Hr. J. E. W. Twiss, afdeling Metaalwaren	„ 3.—
Hr. D. Cuylits, afdeling Metaalwaren	„ 2.50
Hr. J. van Maastricht, afd. Machinale Houtbewerking ..	„ 2.50

De Ideeëncommissie.



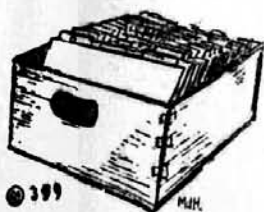
WIE BIEDT?

De portier heeft in de afgelopen maanden een groot aantal gevonden voorwerpen verzameld. De collectie omvat: vulpenhouders en -potloden, kledingstukken en sieraden. Daar de eigenaars zich niet hebben gemeld zullen wij de gehele voorraad bij inschrijving verkopen en wel op Donderdag 20 Mei in de reserve-kleedkamer.

Alle voorwerpen zijn genummerd. Als U nu bijvoorbeeld broche nr. 54 wel zoudt willen hebben, vraagt U een inschrijvingsbriefje, vult daar Uw naam, afdeling en bod op in en werpt het briefje dan in de bus.

Degene die het hoogste bod inlevert krijgt het geveilde toegewezen. U kunt dus de volgende middag even horen, afhalen en betalen.

De opbrengst komt ten goede aan Ziekentroost.



STANDAARDISATIE KAARTENBAKKEN.

In een vorige Omroep hebben wij U iets verteld over de normalisatie van papiermaten en drukmodellen.

Naarmate deze werkzaamheden vorderden en een steeds groter aantal systeemkaarten de genormaliseerde afmetingen kreeg, konden wij een aanvang maken met de opruiming van de steeds aangroeiende hoeveelheid kaartenbakken, kaartenwagens, kaartenkasten enz.

In de loop der jaren hadden wij een bonte collectie bij elkaar verzameld. Velen onzer zullen zich ongetwijfeld nog herinneren hoe de kluis 's avonds volgepropt werd met houten bakken, metalen bakken, cartonnen bakken, bakken met en zonder deksel, grote en kleine..... ja, U behoefde zelfs niet verbaasd te zijn wanneer U tussen deze collectie een leeg sigarenkistje vandeekte, dat op deze wijze zijn bestaansreden nog trachtte te bewijzen.

Waarom een moderne zaak als de onze, waarin steeds geprobeerd wordt de administratie eenvoudiger en doelmatiger in te richten, spreekt het van zelf dat vele kaartsystemen komen en gaan. Zo lang de normalisatie nog niet haar beslag had gekregen, hoopte zich in het Centraal Archief een grote hoeveelheid kaartenbakken op, die niet meer bruikbaar waren. Deze beide verzamelplaatsen, de kluis en het archief, waren de zichtbare tekenen hoezeer wij óók met het standaardiseren van de bakken een aanvang moesten maken.

De aandachtige lezer zal opmerken, dat wij soms over normalisatie, dan weer over standaardisatie spreken. Het begrip normalisatie is ruimer; wij verstaan hieronder het toepassen van maten, aanduidingen enz. zoals die officieel, b.v. door de Hoofdkommissie voor de Normalisatie in Nederland, worden aanbevolen.

Standaardisatie noemen wij de toepassing van maten, aanduidingen enz., zoals die door ons zelf worden vastgesteld.

Zoals uit het volgende blijken zal, zijn onze kaartenbakken gestandaardiseerd; zij zijn immers niet geschikt voor ieder willekeurig bedrijf, waarin het bijvoorbeeld eis is, dat de bakken afsluitbaar moeten zijn.

Na deze inleidende beschouwing zullen wij zien hoe de ontwikkeling van de huidige kaartenbak zich voltrok.

Wij begonnen met het ontwerpen van houten proefmodellen; immers, hout is gemakkelijker te bewerken dan metaal.

De grondgedachte was om de diepte afhankelijk te maken van de oppervlakte van het formulier, of eenvoudiger gezegd: hoe groter de kaart, hoe ondieper te bak. Wij stelden daartoe een reeks samen met als uitgangspunt de dieptemaat van het handige kaartenkastje van de fa. de Wed. Ahrend voor A 4 kaarten. Wij kregen toen, dat kaarten van het formaat 297 X 210 mm (dit is Normaal A4) in een bak geborgen zouden moeten worden met een diepte van 30 cm.

Wanneer de kaart hoe dieper de bak; dus voor ieder formaat kaarten krijgen wij dan een behorende kaartenbak. U ziet dat wij weer dezelfde bezwaren kregen, n.l. een vrij grote verscheidenheid, zij het dan ook een veel geringere.

Op dit moment — waarop wij met onze plannen dreigden vast te lopen — kwamen wij op de gedachte om het grondvlak dezelfde afmetingen te geven als die van het A4 formulier, dus lengte 297 mm, breedte 210 mm.

Wanneer wij een dergelijke bak door middel van losse schotten steeds weer halveren, is hij voor alle formaten kaarten van A 4 af geschikt.

Aldus werd het principe van de normalisatie voor papier overgebracht op de kaartenbakken. Een nog te standaardiseren maat bleef over: de hoogte. Wij besloten hierin drie variaties te brengen n.l. 130, 90 of 45 mm.

In een volgende VDH-Omroep hopen wij U het een en ander te vertellen over de wijze, waarop wij het opbergprobleem van grote, dikwijls slappe kaarten (594 X 297 mm) hebben opgelost.

F. G. HUPSE

VAN DE BIBLIOTHEEK

Onze bibliotheek is de laatste tijd aardig uitgebreid. Het boekenbezit is in twee jaar tijds ruim verdubbeld en omvat thans ongeveer 2200 delen. Ook het aantal tijdschriften waarop wij geabonneerd zijn is aanzienlijk toegenomen, zoals U uit het onlangs in de VDH-Omroep opgenomen lijstje heeft kunnen zien. En van dit alles wordt een zeer druk gebruik gemaakt.

Wij hebben daaraan echter niet genoeg; er is altijd behoefte aan nog veel meer literatuur. Wij kunnen ons nu eenmaal niet alles aanschaffen, waarvoor wij belangstelling hebben en ook is er soms plotselinge vraag naar literatuur over een onderwerp, waarover wij nog niets of niet veel bezitten, terwijl toch op korte termijn aan die vraag moet worden voldaan.

Dan moeten andere bibliotheken ons te hulp komen en het behoort tevens tot de taak van onze bibliotheek zich op de hoogte te stellen van de mogelijkheden, die er daarbij zijn en haar bemiddeling bij het opvragen en..... terugzenden van de boeken en tijdschriften te verlenen. Ook dat terugzenden is belangrijk. Veelal schijnt men niet te beseffen dat de reputatie, die een bedrijfsbibliotheek geniet, in sterke mate de bereidwilligheid van anderen om hun literatuur uit te lenen beïnvloedt. Deze reputatie stijgt naarmate de boeken op tijd worden teruggezonden en tijdens het lezen netjes gehouden worden. Zij daalt, indien de uitlenende bibliotheek steeds om terugzending moet vragen en daarmee extra werk op haar dak krijgt. Laat onze bibliotheek hierbij niet voor politieagent moeten spelen. De leestijd is gewoonlijk veertien dagen. Heeft U hieraan niet genoeg, dan dient U tijdig verlenging aan te vragen, welke meestal wel verleend wordt. U dient Uw eigen belang indien U zich streng aan deze regels houdt. Werkt mede om de bereidwilligheid elkaar te helpen, die de bedrijfsbibliothecarissen thans overal tonen, te animeren.

In de volgende VDH-Omroep zullen wij U vertellen waar wij thans met onze aanvragen terecht kunnen.

DE BOER.

Nieuws van onze buitenlanders

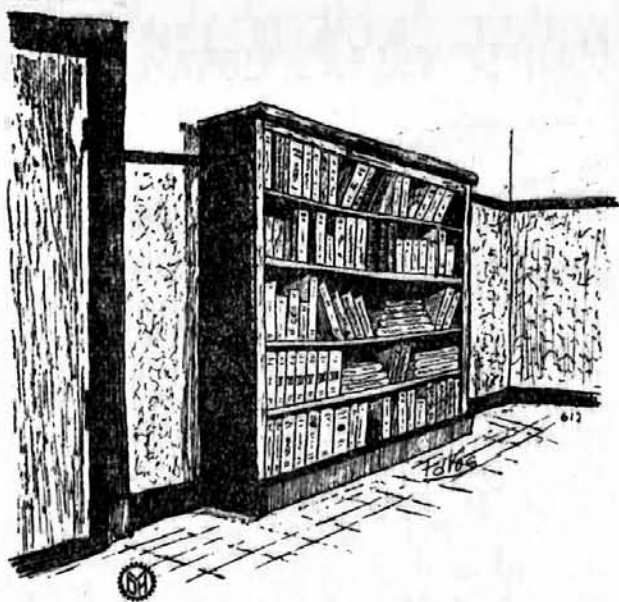
Hieronder volgt de inhoud van een brief die wij ontvingen van een onzer, die tijdelijk in Duitsland werkt. Hieruit blijkt wel dat de pakjes van ons Duitsland-comité zeer op prijs worden gesteld.

Voor de derde maal een pakket van U en Uw personeel ontvangen, waarvoor ik mijn hartelijke dank zeg. Ik geloof dat van der Heem één van de bedrijven is die zijn personeel, dat in Duitsland te werk gesteld is, het beste bedenkt. Iets waar men trots op kan zijn. Want vele bedrijven laten niets blijken van medeleven met hun personeel wat hier verblijft.

Het pakket is goed aangekomen en de inhoud is prima en smaakte uitstekend.

Nogmaals mijn dank voor deze surprise, het was van harte welkom. De beleefde groeten aan U en het personeel.

Hoogachtend
H. FREEK VAN DER KOOY.





SCHAAKRUBRIEK



Na het beëindigen van de schaakcompetitie 1942 hebben de V.D.H.-schakers een gezellige bijeenkomst gehad, bij welke gelegenheid tevens de verschillende prijzen aan de winnaars werden uitgereikt.

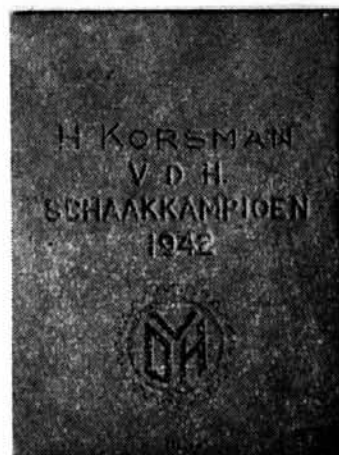
Aanwezig waren de Heren: Veldkamp, Kuyk, de Rooy, van Voorthuizen, Korsman, Bais, Otterloo, Swen, Platschorre, Mostert en Schuddeboom.

De eindstand der competitie 1942 is aldus:

	gesp.	gew.	verl.	rem.	pnt.
1. Korsman	18	15	2	1	15½
2. de Rooy	18	11	3	4	13
3. v. Voorthuizen	18	9	5	4	11
4. Clowting	18	9	6	3	10½
5. Schuddeboom	18	6	5	7	9½
6. Bais	18	6	7	5	8½
7. Otterloo	18	4	5	9	8½
8. Platschorre	18	3	10	5	5½
9. Swen	18	4	12	2	5
10. Glaudemans	18	3	13	2	4
Totaal	180	70	68	42	91



De Heer Korsman heeft dus de eerste prijs behaald, bestaande uit de door den Heer Roorda uitgeloopte Max Euwe-plaquette en een fraai schaakboek. Deze plaquette is een wisselprijs en vormt dus weer de inzet voor de volgende competitie. De tweede prijs is voor den Heer de Rooy, die den Heer Korsman keurig gevolgd heeft.



Hij ontving eveneens een schaakwerk. De derde en vierde prijs veroverden resp. de heren van Voorthuizen en Clowting. Ook hun werd een schaakstudieboekje overhandigd. Na de prijsuitreiking werd nog gezellig nagepraat over de afgelopen schaakavonden. Met volledige instemming van alle aanwezigen werd besloten gedurende de zomeravonden geen officiële schaakavonden meer te houden, mede in verband met het vroege sluiten van de zaal.

Wel blijft voor de schakers de gelegenheid open om een „vluggertje” of een partijtje biljart te spelen, en wel van 7 tot 9 uur.

Aan de eerste prijswinnaars van de problemenwedstrijd, de heren Roorda en Glaudemans, zijn de „retropheën”, i.e. een prachtig schaakbord nu ook uitgereikt.

schijnlijk weer spoedig op de schaakavonden kunnen terugzien. Degenen, die zich verder nog Bij ons bezoek aan den heer Roorda wachtte ons de prettige tijding, dat wij hem waar- Interresseren voor de schaakavonden, kunnen zich voor inlichtingen wenden tot ondergetekende.

F. SCHUDEDEBOOM.

DE ZWEMDIPLOMA'S

Ik heb horen zeggen, dat het zelfs tijdens het uitkleden van de aspirant-diplomisten al een daverende keet was. Gezien het enthousiasme bij het binnenkomen, betwijfelen we dit geenszins. „We” dat zijn degenen die de tribune druk bevolkten. Een vreemd gezicht, want op andere zwemavonden zit de grootste drukte in het water, speciaal wat het volume geluid betreft. Het is me nog niet geheel duidelijk of de herrie van deze avond voortkwam uit waterkoorts dan wel uit echte uitbundigheid. In ieder geval was het resultaat van de proef zeer goed. Van de 15 jongens en 9 meisjes hebben 22 het diploma behaald. Ik hoorde mompelen dat het vreselijk gemakkelijk was; anderen dachten er anders over. In ieder geval „huldel”

Geslaagd zijn de heeren Hijmans, Kouwer, v.d. Meer, Baerselman, Oudenbroek, Lange- weg, Posma, Antenne, de Vrijer, v. d. Broek, Coster, Mons en Lindeman. Beide laatstgenoemden zijn niet in onze dienst.

en de dames van Bohemen, Goebel, Morel, van Rheenen, Breurkes, Hummelman, Möl- ler, Rossenaar en Korenhof.

Vanzelfsprekend rekenen wij er op, dat aan het volgende, veel zwaardere examen minstens evenveel zwemmers zullen deelnemen.

Ook voor U is er gelegenheid. Dus allen naar het Bosbad.

E. MAGE.

